

Chișinău, str. Kiev, 3 Republica Moldova
MD-2068, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Chisinau, Kiev 3, street, Republic of Moldova
MD-2068, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Dosarul nr.3-262/2020

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU	
SEDIUL RÎȘCANI	
leșire Nr.	9425
" 30 "	06 20 20

Curtea Constituțională a RM
MD-2004, mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu 28

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), Vă expediază sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei **cu excepția celei specificate la art. 58 lit. a) (avertismentul)** din art. 59 alin. (3) al legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statul funcționarului public, prezentată în conformitate cu art.12¹ a CPC al RM, înaintat de Ilașciuc Natalia prin intermediul avocatului său Cazacu Veaceslav în pricina la acțiunea lui Ilașciuc Natalia împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței privind anularea actului administrative.

Anexă: 1.scrisoare de însoțire din 30.06.2020 – 1 filă;

2.sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, prezentată în conformitate cu art.12¹ a CPC al RM – 6 file;

3.copia cererii de chemare în judecată – 1 filă + actele anexate la aceasta – 8 file;

4.copia încheierii nr.3-262/19 din 29.06.2020 – 3 file;

6.copia proceselor-verbale a ședințelor de judecată din 02.06.2020 – 1 filă, și din 29.06.2020 – 1 filă.

Judecător

Irada Secrieru

Ex: Veronica Ioniță

09:10

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA	
Intrare Nr.	1159
" 13 "	07 2020

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
mun. Chișinău, MD – 2004
Republica Moldova.

S E S I Z A R E **PRIVIND EXCEȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE**

prezentată în conformitate cu art. 135, alin. (1), lit. a) și lit. g) din
Constituție al RM.

Prezenta sesizare este un document juridic și poate afecta drepturile și obligațiile dumneavoastră

I – AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

1. Nume: **ILAȘCIUC** 2. Prenume: **NATALIA**
3. Funcția: ----
- 4.
5. Numele și prenumele reprezentantului: **Cazacu Veaceslav** în baza mandatului avocațional

* Dacă autorul sesizării este reprezentant/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării

II – OBIECTUL SESIZĂRII

(A se vedea Partea a II – a Notiței Explicative)

12. Onorată Curte,

Prin art. 59, alin. (3) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, cu următorul conținut: *„Sanțiunea disciplinară, **cu excepția celei specificate la art. 58, lit. a), nu poate fi aplicată decât după cercetarea prealabilă a faptei imputate și după audierea echitabilă a funcționarului public de către comisia de disciplină, în termen de cel mult o lună de la data constatării abaterii”***.

Invocăm faptul neconstituționalității sintagma **cu excepția celei specificate la art. 58, lit. a) (avertismentul)**.

Dacă este necesar continuați o filă separată

III. – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

(A se vedea Partea a III – a Notiței Explicative)

13. Onorată Curte,

La 03.01.2020, reclamantei i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 01 emis de către Directorul adjunct al Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței (APCSP), dna Violina VARTA, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de avertisment, pentru pretinsele abateri disciplinare prevăzute de la art. 57, lit. j) și i) din Legea nr. 158 din 94.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public:

- *încălcarea prevederilor referitoare la obligațiile și restricțiile stabilite prin lege;*
- *alte fapte considerate ca abateri disciplinare în legislația din domeniul funcției publice și funcționarilor publici.*

La baza actului administrativ emis, a fost o notă de serviciu înaintată la 26.12.2019, de către Șef al Cancelariei din cadrul APCSP, prin care i s-a încredințat reclamantei emiterea unei citații contrar legislației, de solicitare prezentării la sediul autorității de control a prestatorului de servicii în construcția imobililor SRL „Kirsan Com” în cadrul controlului de stat inopinat, pentru a aduce la cunoștință cu actele procedurale aferente controlului efectuat în baza neconformităților invocate în plângeri de către consumatori, privind tergiversarea dării în exploatare a imobililor conform contractelor de investiții încheiate între părți. Or, neconformitățile constatate în cadrul controlului de stat inopinat s-au confirmat, a fost emisă decizie de încetare a practicilor comerciale înșelătoare constatate prin prisma art. 13, alin. (9) și alin. (13) al Legii nr. 105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor.

Fără a intra în esență, cât și fără a solicita careva explicații supra citații întocmite de reclamantă, care de fapt nu a fost adusă la cunoștință SRL „Kirsan Com”, la 03.01.2020, conducerea APCSP aplică sancțiune disciplinară **prin avertisment**.

Nefiind de acord cu ordinul emis de aplicare a sancțiunii disciplinare, reclamanta a înaintat acțiune civilă în contencios administrativ privind anularea ordinului pe principiile de discriminare, or, fără a fi audiată, a – și expune poziția de apărare și circumstanțele în care a fost întocmită citația. Toate acțiunile de discriminare a reclamantei prin neaducerea la cunoștință supra notelor de servicii, și materialelor care au servit temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare prin avertisment, de către conducerea entității a fost invocat **art. 59, alin. (3) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public**, ce reglementează că, sancțiunea disciplinară, cu excepția avertismentului, nu poate fi aplicată decât după cercetarea prealabilă a faptei imputate și după audierea echitabilă a funcționarului public de către comisia de disciplină, în termen de cel mult o lună de la data constatării abaterii.

Astfel, această prevedere permite aleatoriu conducerii autorităților de control de a fi aplicate tuturor funcționarilor publici de execuție, care devin incomozi și care ar dori să raporteze,

spre exemplu, acte de corupție admise de aceste organe ierarhice superioare, sau să se opună indicațiilor ilegale impuse de conducătorul ierarhic superior, conferindu-le acestora superioritate, posibilitatea hărțuirii, aplicării **sancțiunii complementare** prin dezicerea sporului pentru performanță lunar acordat de actele legislative, or, potrivit **art. 16, alin. (4) al Legii nr. 270 din 23.11.2008 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar**, reglementează că, *„Sporul pentru performanță nu se acordă persoanelor care au fost sancționate disciplinar, pentru perioada valabilității sancțiunii. În cazul anulării de către instanța de judecată a actului administrativ de sancționare a angajatului, sporul se acordă pentru perioada care începe la data anulării sancțiunii.*

Menționăm faptul că, sintagma **cu excepția celei specificate la art. 58, lit. a) (avertismentul)**, din prevederea art. 59, alin. (3) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, vine în contradicție cu art. 7 și art. 23, alin. (1) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care prevăd:

Articolul 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului

*„Toți oamenii sînt egali în fața legii și au, fără nici o deosebire, **dreptul la o egală protecție a legii**. Toți oamenii au **dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări** care ar viola prezenta Declarație și împotriva oricărei **provocări la o asemenea discriminare**”.*

Articolul 23, alin. (1) din Declarația Universală a Drepturilor Omului

*„Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii sale, **la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă**, precum și la **ocrotirea împotriva șomajului**”.*

Astfel, conform art. 4, alin. (2) din Constituție al RM, prevede:

„Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale”.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI. PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII.

(A se vedea Partea a IV – a Notiței Explicative)

În viziunea autorului sesizării, sintagma cu excepția celei specificate la art. 58, lit. a) (avertismentul), din art. 59, alin. (3) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, contravine mai multor articole din **Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale** (încheiată la Roma în data de 04 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298 – XIII din 24 iulie 1997), și **Constituției Republicii Moldova**, după cum urmează:

14.1 Sintagma cu excepția celei specificate la art. 58, lit. a) (avertismentul), din art. 59, alin. (3) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, vine în contradicție cu prevederilor din Legea Supremă, care spune că:

Art. 1, alin. (3) - „Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate”.

Art. 16, alin. (1) și alin. (2) „Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului. Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială”.

Art. 21 „Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării”.

Art. 26, alin. (1) Dreptul la apărare este garantat.

Art. 54, alin. (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului

14.2 Menționăm faptul că, sintagma cu excepția celei specificate la art. 58, lit. a) (avertismentul), din art. 59, alin. (3) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, vine în contradicție cu prevederile **art. 1, art. 14, art. 17 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale**, care prevăd:

Art. 1 „Înaltele părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al prezentei convenții”.

Art. 14. „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Art. 17 „Nicio dispoziție din prezenta Convenție nu poate fi interpretată ca autorizând unui stat, unui grup sau **unui individ**, un drept oarecare de a desfășura o activitate sau a îndeplini un act ce urmărește distrugerea drepturilor sau libertăților recunoscute de prezenta Convenție, sau de aduce **limitări acestor drepturi și libertăți**, decît cele prevăzute de această Convenție”.

În cele ce urmează, ne vom expune supra argumentelor sesizării.

14.3 Dreptul la muncă este dreptul ființei umane de a trăi procurîndu-și resursele necesare vieții prin munca sa. Este un drept social economic de tradiție, cu un conținut juridic complex și este reglementat prin Constituție, în art. 43, intitulat „Dreptul la muncă și la protecția muncii”.

14.4 Dreptul la muncă este proclamat și în articolul 7 din Pactul Internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale. Normele fundamentale enunțate sînt dezvoltate în mai multe acte ale Organizației Internaționale a Muncii (OIM). Una dintre sarcinile principale ale OIM a fost elaborarea unor reglementări și afirmarea unor practici menite să îmbunătățească condițiile de muncă și de viață. OIM a adoptat peste 170 de convenții, care reglementează aspectele administrării forței de muncă, ale bunăstării sociale și drepturilor omului. Republica Moldova a aderat la OIM și a ratificat principalele convenții ale acesteia: Convenția privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și exercitării profesiei nr. 111 din 25.06.1958.

14.5 Prin art. 2 din Legea pentru ratificarea parțială a Cartei sociale europene revizuite nr. 484 din 28.09.2001, părțile se angajează să asigure exercitarea efectivă a dreptului la condiții echitabile de muncă. Nivelul minim al drepturilor și garanțiilor de muncă pentru salariați se stabilește în Codul muncii adoptat prin Legea nr. 154 din 28.03.2003. Codul muncii interzice orice discriminare, directă sau indirectă, a salariatului pe criterii de sex, vîrstă, rasă, culoare a pielii, etnie, religie, opțiune politică, origine socială, domiciliu, handicap, infectare cu HIV/SIDA, apartenență sau activitate sindicală, precum și pe alte criterii nelegate de calitățile sale profesionale.

14.6 Principiul nediscriminării este inserat, practic, în toate tratatele și documentele internaționale de protecție a drepturilor omului. Universalitatea recunoașterii și apărării drepturilor omului impune în mod necesar aplicarea lor egală pentru toți indivizii. „Toate ființele umane se nasc libere și egale în demnitate și în drepturi“ proclamă primul articol al Declarației Universale a Drepturilor Omului. Aceasta înseamnă că drepturile și libertățile fundamentale sînt recunoscute tuturor indivizilor, fără nicio deosebire, adică fără nicio discriminare.

14.7 Art. 2 paragraful 1 din Declarația Universală stipulează că fiecare se poate prevala de toate drepturile și de toate libertățile pe care ea le proclamă, fără nicio deosebire, în special de rasă, de culoare, de sex, de limbă, de religie, de opinie politică sau de orice altă opinie, de originea sa națională sau socială, de avere, de naștere sau care ar decurge din orice altă situație. Acest principiu presupune **aplicarea unui tratament egal tuturor indivizilor, care sînt egali în drepturi**. Conceput astfel, principiul nediscriminării apare ca o formă modernă și perfecționată a principiului egalității tuturor în fața legii.

14.8 Art. 7 din Declarația Universală proclamă că toți oamenii sînt egali în fața legii și au dreptul, fără deosebire, la protecția egală a legii. În termeni asemănători, principiul nediscriminării este recunoscut și **de art. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice**, precum și **art. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale**.

14.9 Astfel, statele-părți la ambele Pacte se angajează să garanteze că drepturile enunțate în ele vor fi exercitate fără nicio discriminare întemeiată pe rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau orice altă împrejurare.

14.10 Decisivă în impulsivitatea instaurării egalității în drepturi a fost adoptarea de către Adunarea Generală a ONU pe 18 decembrie 1979 – a Convenției asupra eliminării oricăror forme de discriminare față de femei, instrumente juridice internaționale la care a aderat și Republica Moldova, recunoscînd astfel rolul excepțional al acestora în configurarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, precum și necesitatea intensificării eforturilor de a dezvolta și încuraja respectarea universală și efectivă a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fără deosebire de origine etnică, limbă, sex sau religie.

14.11 De asemenea, principiul nediscriminării derivă și din standardele prevăzute în dreptul european, și anume, Directiva 2000/43/EC din 29 iunie 2000 cu privire la implementarea principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de originea rasială sau etnică a acestora (Directiva privind rasa) și Directiva 2000/78/EC din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general privind ocuparea forței de muncă și condițiile de muncă (Directiva-cadru). Aceste directive au apărut în urma adoptării Tratatului de la Amsterdam din 10 noiembrie 1997, articolul 13 al căruia a acordat atribuții noi Comunității Europene pentru combaterea discriminării pe criterii de sex, origine rasială sau etnică, religie, convingeri sau orientare sexuală. Ba mai mult, a fost adoptată Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) care conține dispoziții destinate punerii în aplicare a principiului egalității de tratament în ceea ce privește: (a) accesul la muncă, inclusiv promovare, și la formarea profesională; (b) condițiile de muncă, inclusiv remunerația; (c) sistemele profesionale de securitate socială.

14.12 Așadar, toate aceste instrumente recomandă statelor membre să întreprindă acțiuni pozitive – măsuri speciale pentru **asigurarea egalității tuturor persoanelor fără nicio deosebire**.

V- CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

(A se vedea Partea a V – a Notiței Explicative)

15. Solicităm Înaltei Curți să declare neconstituțională sintagma **cu excepția celei specificate la art. 58, lit. a) (avertismentul)** din art. 59, alin. (3) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care sună în felul următor, „*Sancțiunea disciplinară, cu excepția celei specificate la art. 58, lit. a), nu poate fi aplicată decât după cercetarea prealabilă a faptei imputate și după audierea echitabilă a funcționarului public de către comisia de disciplină, în termen de cel mult o lună de la data constatării abaterii*” (publicat: 23.12.2008 în Monitorul Oficial Nr. 230 – 232, art. 840, modificat LP 171 din 19.12.19, MO 393-399/27.12.19 art. 319; în vigoare 27.12.2019)

Considerăm, în lumina celor expuse mai sus că, această sintagmă inclusă în prevederea art. 59, alin. (3) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, este contrară prevederilor **art. 1, art. 14, art. 17 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale** în coroborare **cu art. 1, alin. (3), art. 16, alin. (1) și alin. (2), art. 21, Art. 26, alin. (1), art. 54, alin. (1) din Constituția RM.**

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

(A se vedea Partea a VI – a Notiței Explicative)

16.1 Menționăm că prevederea aplicabilă contestată nu a făcut obiect al controlului de constituționalitate.

16.2 Pretindem că, prin eventuala declarare a neconstituționalității a sintagmei **cu excepția celei specificate la art. 58, lit. a) (avertismentul)** din art. 59, alin. (3) al Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (publicat: 23.12.2008 în Monitorul Oficial Nr. 230 – 232, art. 840, modificat LP 171 din 19.12.19, MO 393-399/27.12.19 art. 319; în vigoare 27.12.2019), se vor înlătura restricțiile legale în exercitarea dreptului la apărare, egalitate în drepturi, principiul discriminatoriu care îi oferă angajatorului superioritate în raport cu angajatul, inclusiv posibilitatea hărțuirii, aplicării **sanțiunii complementare** prin decizerea sporului pentru performanță lunar acordat de actele legislative.

VII – LISTA DOCUMENTELOR

VIII- DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

(A se vedea capitolul VIII al Notei Explicative)

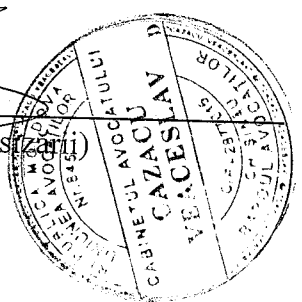
18. Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul: *mun. Chișinău, Republica Moldova*

Data: 29 iunie 2020

Reprezentant, avocat CAZACU Veaceslav

(semnătura autorului sesizării)

INCHEIERE

29 iunie 2020

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău(sediul Rîșcani)

Instanța în componență

Președintele ședinței

Iraida Secrieru

Grefier

Veronica Ioniță

examinând demersul reclamantei Ilașciuc Natalia privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în pricina la acțiunea lui Ilașciuc Natalia împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței privind anularea ordinului

constată

La data de 31.01.2020, Ilașciuc Natalia a depus în instanța de judecată acțiune împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței privind anularea ordinului.

S-a solicitat anularea ordinului nr.01 din data de 03.01.2020 cu privire la sancționarea disciplinară emis de directorul adjunct al Agenției pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieței.

În ședința de judecată din data de 02.06.2020, reclamanta a înaintat cerere de sesizare a Curții Constituționale în vederea ridicării excepției de neconstituționalitate a sintagmei ”cu excepția celei specificate la art.58, lit.a)(avertisment)” din art.59, alin.(3)a Legii 158.

Instanța a comunicat cererea dată către pârât, dat fiind neprezentarea acestuia în ședința de judecată din data de 02.06.2020.

În ședința de judecată reclamanta și reprezentantul reclamantei au susținut demersul de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul pârâtului a lăsat soluția la decizia instanței.

Ascultând părțile, verificând sesizarea înaintată prin prisma art.195 Cod administrativ, în coraborare cu art.12/1 CPC, instanța de judecată o va admite și va sesiza Curtea Constituțională referitor la expunerea asupra constituționalității sintagmei invocate din art.59, alin.(3) a legii 158 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, din următoarele considerente.

Inițial se indică că, prezenta cauză este înaintată în procedura contenciosului administrativ.

În conformitate cu art.257, alin.(1) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art.195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Respectiv, odată ce codul administrativ ce reglementează litigiul în speță, nu cuprinde instituția excepției de neconstituționalitate, prin prima art.195 Cod administrativ, urmează să se aplice prevederile procesual civile.

Astfel, în conformitate cu art.12¹ Cod de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate. Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîină pledoariile. Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei. Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

În speță, s-a stabilit că, la data de 31.01.2020, Ilașciuc Natalia a depus în instanța de judecată acțiune împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței privind anularea ordinului nr.01 din data de 03.01.2020 cu privire la sancționarea disciplinară emis de directorul adjunct al Agenției pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieței.

În cadrul examinării cauzei, reclamanta a înaintat demers privind sesizarea Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art.59, alin.(3) a legii 158 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public referitor la sintagma ”cu excepția celei specificate la art.58, lit.a)(avertisment)”.

Astfel, se constată că, obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; excepția este ridicată/invocată de către una din părțile procesului și anume reclamanta și susținută de reprezentantul acesteia; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, ori, sancțiunea disciplinară aplicată reclamantei a fost avertismentul, pentru care norma invocată neconstituțională, implică lipsa necesității unei cercetări prealabile, și, nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Considerând că, sunt întrunite cumulativ condițiile date, instanța va sesiza Curtea Constituțională pentru a se expune conform sesizării reclamantului.

În conformitate cu art.12/1 CPC, 195, 230 Cod administrativ, instanța de judecată

dispune

Demersul reclamantei Ilașciuc Natalia privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în pricina la acțiunea lui Ilașciuc Natalia împotriva Agenției pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței privind anularea ordinului, se admite.

Se sesizează Curtea Constituțională cu privire la realizarea controlului constituționalității prevederilor art.59, alin.(3) cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public referitor la sintagma ”cu excepția celei specificate la art.58, lit.a)”.

Se remite Curții Constituționale prezenta încheiere și sesizarea reclamantei.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței
judecător

Iraida Secrieru
